

Intervenijenti u potporu žalitelju: Kraljevina Danska (zastupnici: C. Thorning i M. N. Lyshøj, agenti), Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze, J. Möller i R. Kanitz, agenti), Kraljevina Nizozemska (zastupnici: M. Bulterman, C. S. Schillemans i J. Langer, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova društava Bilbaína de Alquitrans, SA, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Koppers Netherlands BV, Rütgers basic aromatics GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland Sp. z o.o., Bawtry Carbon International Ltd, Grupo Ferroatlántica, SA, SGL Carbon GmbH (Njemačka), SGL Carbon GmbH (Austrija), SGL Carbon, SGL Carbon SA, SGL Carbon Polska S. A., ThyssenKrupp Steel Europe AG i Tokai erfcarbon GmbH, uključujući one koji se odnose na postupak privremene pravne zaštite u kojem je doneseno rješenje potpredsjednika Suda od 7. srpnja 2016., Komisija/Bilbaína de Alquitrans i dr. (C-691/15 P-R, neobjavljeno, EU:C:2016:597).
3. Kraljevina Danska, Savezna Republika Njemačka i Kraljevina Nizozemska snosit će vlastite troškove.
4. Društvo GrafTech Iberica SL i Europska agencija za kemikalije snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 106, 21. 3. 2016.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 14. studenoga 2017. – British Airways plc protiv Europske komisije (Predmet C-122/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog prijevoza tereta — Komisijina odluka o sporazumima i usklađenim djelovanjima u odnosu na nekoliko elemenata cijene usluga zračnog prijevoza tereta — Nedostatak u obrazloženju — Razlog koji se odnosi na javni poredak koji je Sud Europske unije istaknuo po službenoj dužnosti — Zabrana odlučivanja ultra petita — Tužbeni zahtjev u prvom stupnju kojim se traži djelomično poništenje sporne odluke — Zabrana Općem sudu Europske unije da proglasi potpuno poništenje sporne odluke — Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Pravo na djelotvoran pravni lijek)

(2018/C 022/07)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: British Airways plc (zastupnici: J. Turner, QC, i R. O'Donoghue, barrister, po ovlaštenju A. Lyle-Smythe, solicitor)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: N. Khan i A. Dawes, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.

2. Društvu *British Airways plc* nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 191, 30. 5. 2016.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 14. studenoga 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Ujedinjena Kraljevina) – Toufik Lounes protiv Secretary of State for the Home Department

(Predmet C-165/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Unije — Članak 21. UFEU-a — Direktiva 2004/38/EZ — Nositelji prava — Dvojno državljanstvo — Građanin Unije koji je stekao državljanstvo države članice domaćina pri čemu je zadržao svoje izvorno državljanstvo — Pravo na boravak u toj državi članici državljanina treće zemlje, člana obitelji građanina Unije)

(2018/C 022/08)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Toufik Lounes

Tuženik: Secretary of State for the Home Department

Izreka

Direktivu 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavlja[n]ju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ treba tumačiti na način da, u situaciji u kojoj se građanin Europske unije koristio svojom slobodom kretanja tako što se uselio i boravi u državi članici različitoj od one čiji je državljanin, na temelju članka 7. stavka 1. ili članka 16. stavka 1. te direktive, a zatim je stekao državljanstvo te države članice, pri čemu je zadržao i svoje izvorno državljanstvo, te se nekoliko godina nakon toga vjenčao s državljaninom treće zemlje s kojim nastavlja boraviti na državnom području navedene države članice, taj državljanin nema izvedeno pravo na boravak u predmetnoj državi članici na temelju odredaba navedene direktive. Međutim, on može imati takvo pravo na boravak na temelju članka 21. stavka 1. UFEU-a, pod uvjetima koji ne smiju biti stroži od onih predviđenih Direktivom 2004/38 za odobravanje tog prava državljaninu treće zemlje, članu obitelji građanina Unije koji je ostvario svoje pravo na slobodno kretanje i nastanio se u državi članici različitoj od one čiji je državljanin.

⁽¹⁾ SL C 191, 30. 5. 2016.